

1211

(N'hi ha) *massa*

(ALDC, VIII, 1949. *N'hi ha massa*, d'homes)

Massa figurava en Fabra (1912: § 119) com a invariable (com *força*), “si bien modernamente encontramos muy á menudo usados los plurales *prou*, *masses* y *forses* (ó *forces*), sobre todo cuando no sigue substantivo”; la forma invariable, *massa*, que es pot reduir a *mas* per fonosintaxi (*mas homes*), alterna amb *de massa* 96, 182, *mànsia* 86 (alteració de *massa* potser per influx de [a] *manta*); *prou* 146; *demasiado* 189, *demasiat* 190 (← cast.); *un muntó* 154; i la variable, *masses*, es completa amb *de masses* 88, *massos* 4, 6, 9, 11, *massis* 7, afí a l'oc.; *molts* 158, 172, *demasiaos* 134 (← cast.). La forma analògica és registrada en la *GIEC* (§ 17.3) sense que transcendeixi als registres formals; l'hem recollida en ross., cat. central i part del men., amb variants

del temps verbal (“N'hi havia *masses*” 47, 68) o del subjecte (“N'hi han *molts*” 158), mentre que el cat. occ. i parlars tort., val. i bal. s'han mostrat més conservadors amb la var. originàriament invariable (veg. també el mapa “*N'hi ha (massa)*” que trobareu en el volum IX).

Com a formes en relació cal citar *més del compte* 19, *de més* 78, 83, *plle* 99, 102, 118, *ple com un ou* 61, *massa ple* 165, *a manta* 107; (*en*) *sobren* 106, 158, *no caben* 158, *n'hi ha més que ne caben* 159.

Massa és l'única forma normativa des del *DG_I*, 1932, que s'especifica en un context plural en el *DIEC_I*, 1995 (“Hi havia *massa* homes”).

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

